

Jasmina Jalonen

litu, Piku ja menopeli

Iitu, Piku ja menopeli

Jasmina Jalonen

© 2024 Jasmina Jalonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8538-6

Iitu Kävyn kerho oli lähtenyt retkelle, olihan niin hieno ilma. Pienet ystävykset olivat pakanneet monenlaisia eväitä koreihinsa. Piku oli tehnyt piirakan. Milli taas oli valmistanut mehua. He kulkivat aikansa. Nyt olisi löydettävä mukava paikka, niin he pääsisivät maistamaan eväitä.

”Mennään Sinikellomäelle. Siellä on kaunista. Siellä kasvaa paljon kukkia. Puro kulkee siinä lähellä”, Iitu muisteli.

Niin he kiipesivät rinnettä ylös. Mutta minkälainen näky heitä siellä odottikaan?

Rinteellä lojui kaikenlaista roskaa. Sitä oli enemmän kuin sinikelloja!

”Kylläpäs on rumaa!” kauhistuivat Milli ja Lilli.

”Kuka tällaista on saanut aikaan?” tuhahti Piku.

”Varmasti joku iso ja röyhkeä otus”, litu totesi.

He ryhtyivät katselemaan ympäristöään tarkemmin ja tutkivat, mitä kaikkea maassa lojui. Mitähän nämä kaikki ovat, he kummastelivat yhteen ääneen. Pitäisi olla suuren suuri roskakori näitä varten.

Tai ehkä ei sittenkään...

”Entä jos nämä eivät olekaan vain roskia”, litu tuumasi. ”Ehkä ne voisivatkin olla tarpeellisia tavaroita!”

litu oli aivan oikeassa. Pullonkorkkeja voisi käyttää astioina ja kuulilla voisi pelata pelejä. Valkoisesta liinasta saisi oivat verhot, Milli ja Lilli

keksivät. Ja isosta astiasta voisi tulla vaikka kylpyamme! He kokosivat aarteiksi muuttuneita roskia yhteen nippuun. Niitä olikin jo niin paljon, ettei kantaminen ollut helppoa.

Mutta sitten Piku teki vielä yhden löydön, joka oli kaikkia muita suurempi ja ihmeellisempi. Mikä kummajainen se olikaan?

Kävyt eivät olleet nähneet moista vempeltä koskaan ennen. Se taisi olla kellallaan, Piku tuumasi. Se oli iso ja painava, eikä sitä ollut helppo siirtää. Yhdessä he saivat kuitenkin vekottimen pyörilleen. Niin, pyöräthän siinä oli. Kaipa se oli jonkinlainen menopeli, litu ja Piku pohtivat.

Mutta pitäisikö menopeliä
työntää vai vetää? Piku
kiipesi ylös tutkimaan asiaa.
Litu kapusi hänen jäljessään.
Hän huomasi, että tämä oli
jonkinlainen ohjaamo. Täällä
oli nappuloita, joita saattoi
painaa.

”Jopas jotakin!” he
huudahtivat, kun laite liikahti
eteenpäin.

Milli ja Lilli hyppäsivät syrjään hieman säikähtäneinä. Mutta ei hätää.
Piku ja litu saivat menopelin hallintaan. Ohjaaminen ei ollutkaan vaikeaa.
Ohjauspyörää pyörittämällä sai menopelin kulkemaan minne tahtoi.
Kohta kävyt ajelivat sujuvasti ympyrää. Milli ja Lilli hyppäsivät
perimmäiseen kääryyn ja hihittivät innoissaan. Tämä oli heille kaikille
uutta ja jännittävää. Oikeastaan ajelu oli niin kivaa, että he unohtivat
syödä eväänsä.

Sammal ja hiekka vain pöllysivät, kun menopeli kääryineen keikkui pitkin
Sinikellomäkeä. Kyyti oli epätasaista, mutta se ei käpyjä haitannut.

”Hei kuulkaa”, huudahti Milli. ”Mehän voisimme kerätä roskat tänne kärryyn. Sitten saisimme helposti kuljetettua ne pois.”

Niin he tekivätkin. Kohta oli kuorma täynnä jos jonkinlaista tavaraa ja Sinikellomäen sinikellot saivat taas kasvaa siistillä rinteellä. Piku ohjasi menopelin kerhomajan pihaan kuin vanha tekijä.

”Kiitos kyydistä”, huikkasivat matkustajat.

Lilli ja Milli ryhtyivät innoissaan keksimään, mitä kaikkea voisivat löydetystä tavaroista tehdä. Värikkäillä lasin palasilla voisi koristella majan pihaa. He jakoivat aarteet sopuisasti. Valkoisesta rievusta litu tekisi pöytäliinan. Karkkipaperit Milli päätti viedä omaan kotiinsa. Niistä saisi kauniit ja kiiltävät verhot! Kävyt hyödynsivät pullonkorkkeja ja

keräsivät niihin marjoja. Kerhosta tulisi nyt entistäkin hienompi. Ja jokaisen kotikannosta myös!

Sisustustyö oli saatu päätökseen. Niinpä litu, Milli ja Lilli päättivät huvitella ja pelata peliä kuulilla. Mutta eikö Piku halunnut osallistua? Ei, hän palasi menopelin ääreen ja ihaili sitä. Kyllä se oli paras ja ihmeellisin kaikista löydöistä. Eihän tuollaista ollut ennen nähty koko Mäntymetsässä!

Piku oli aikeessa lähteä ajelulle uudelleen. Hän käynnisti koneen ja taas pyörät pyörivät. Muutkin kävyt tulivat katselemaan ja ihailemaan Pikun menopeliä. Kohta he keksivät haluta kyytiin. Kyllä Piku heitä mielellään kyyditsikin, saihan hän esitellä ajotaitojaan samalla.

litu ja hänen ystävänsä huomaavat, että metsään on ilmestynyt outoja esineitä. Niiden joukossa on mielenkiintoinen menopeli. Siinä onkin pienillä kävyillä ihmettelemistä. Kuinka tuo menopeli kulkee? Entä kuka sillä saa ajella? Varsinkin Piku innostuu menopelistä ihan tosissaan. Hän saa kuitenkin huomata, ettei kaikki aina suju suunnitelmien mukaan.

